

For mange mennesker i udviklingslande kan seksualitet og seksuel praksis være yderst tabu-belagt. Disse tabuer og medfølgende stigmatisering kan behandlingstilbud og en øget testning for hiv være med til at nedbryde, hvilket gør det langt nemmere at tale om prævention, der er et af grundelementerne i forebyggelse af hiv/aids. Samtidig er der fra arbejdsgiveres side sket en stigmatisering af de arbejdere, der er hiv-positive, hvilket betyder, at de bliver fyret fra deres arbejde. For disse mennesker er behandling vital, og når store dele af arbejdsstyrken er hiv-positive i visse lande syd for Sahara, fører det til endnu større socioøkonomisk skævvridning.

Kampen mod hiv/aids er vor tids største udfordring

På baggrund af erfaringerne om vigtigheden af behandling som et essentielt element i bekæmpelsen af hiv og aids opfordrer Socialdemokraterne til en mere balanceret udviklingsstrategi, der går på to ben. Både forebyggelse og behandling er af fundamental betydning i den vigtige kamp mod hiv/aids. Selv om forebyggende tiltag er vigtige, kan vi ikke bare lade stå til i denne situation, som virkeligheden ser ud på nuværende tidspunkt.

Kampen mod hiv/aids er en af vor tids største udfordringer. Omfanget af hiv/aids-epidemien er i dag mere foruroligende, end de fleste gør sig klart. Epidemien har til dato på verdensplan ramt mere end 60 millioner mennesker. I dag lever ca. 45 millioner mennesker med hiv, og dette tal forøges med 14.000 nye ofre hver dag. Mere end 20 millioner mennesker er allerede døde som følge af sygdommen, og 13 millioner børn har allerede mistet en eller begge af deres forældre på grund af aids.

De menneskelige omkostninger

Den dystre virkelighed er, at mindst 10.000 mennesker dør hver eneste dag som følge af aids. Omkring 3,1 million mennesker døde som følge af aids i 2002, og næsten 5 millioner mennesker fik på verdensplan konstateret hiv i 2003. Det er det største antal siden epidemiens start.

Hvis vi blot lader stå til med hensyn til denne tendens og ikke giver en økonomisk saltvandsindsprøjtning, der kan sikre en finansiering af behandlingstilbud i udviklingslandene, betyder det,

- at der i 2014 er 30 millioner mennesker, der er døde som følge af aids,
- at der i 2010 ifølge UNICEF vil være 20 millioner børn, der har mistet en eller begge af deres forældre som følge af aids,

- at der i 2010 ifølge prognoser fra organisationer som UNAIDS og Den Globale Aids-fond vil være kommet yderligere 45 millioner hiv-smittede til på verdensplan.

Det koster kun 2,30 kr. at redde et menneskeliv

Tallene taler for sig selv. Den katastrofale udvikling kræver, at vi handler her og nu, så epidemiens omfang ikke vil nå nye højder. Det er ikke en umulig kamp. Lykkeligtvis viser erfaringerne, at kampen mod hiv/aids ikke er håbløs. Lande som Thailand, Uganda og Brasilien har været i stand til at bremse udbredelsen af hiv/aids som følge af en bevidst og målrettet indsats. Og med de drastiske prisfald på hiv/aids-behandling, den såkaldte behandling med antiretroviral medicin, kan man i dag behandle en hiv/aids-patient for 2,30 kr. om dagen. Alligevel har kun 5 pct. eller hver tyvende af de hiv-ramte i udviklingslandene mulighed for behandling.

Manglende økonomisk vilje

De internationale organisationer, der kæmper den hårde kamp mod hiv/aids, mangler desperat økonomiske midler til at nå deres mål. Det vurderes, at prisen for at bremse epidemiens udbredelse beløber sig til 10 mia. USD om året på verdensplan. I dag anvendes der mindre end halvdelen af beløbet. Det vil sige, at med godt 5 mia. USD om året kunne verden bremse og begrænse aids-epidemien. I et større perspektiv svarer dette beløb til, hvad den amerikanske administration bruger i løbet af 5 uger på militære udgifter i Irak.

Politisk modstand

Kampen mod hiv/aids bremses ikke alene af manglende generøsitet, men også af politisk modstand. Bushadministrationen har genoplivet USA's bekæmpelse af organisationer, der i deres arbejde i udviklingslandene bl.a. beskæftiger sig med forskellige aspekter af abort. Ligesom under præsident Ronald Reagan lukker amerikanerne ikke alene for støtten til organisationer, der udfører abort, men også til organisationer, der blandt deres øvrige aktiviteter oplyser eller rådgiver om abort og henviser til steder, hvor der gennemføres aborter, og til organisationer, der fører kampagner til fordel for fri abort, selv om aktiviteterne er lovlige og selvfinansierende.

I en situation, hvor USA leverer 43 pct. af den globale udviklingsbistand til familieplanlægning, morbarnd sundhedsprogrammer og seksuelt overførte sygdomme, har dette fremstød fra den yderste højrefløj i USA dybt alvorlige konsekvenser for kampen mod hiv/aids. Ikke alene rammes nogle af verdens fattigste